

Apunteu-vos els propers actes a l'agenda:

6 de desembre: Jornades contra la Constitució espanyola arreu del país.

25 de desembre: Homenatge a Francesc Macià a Barcelona

29 de desembre: Sorteig de la panera de la Penya Bon Rotllo al Jimmy Jazz.

31 de desembre: Diada de Mallorca.

19 de gener: Desplaçament per anar a veure un partit de l'USAP, organitzat per la Penya Bon Rotllo.

Amunt i avall per conèixer millor Catalunya i lluitar per la seva independència!

**TURISME CATALÀ
DE MENTALITAT I ESTIL**
*amb esperit de companyonia i ganes
de passar-s'ho bé i de fer país*

Aquesta Guia de Viatge és una gentilesa del cafè-bar:

Carrer del Clos, 53 Tel. 93 803 34 26.

08700 - IGUALADA (ANOIA) PAÏSOS CATALANS

D'ara endavant, en aquells desplaçaments col·lectius que s'organitzin des del JIMMY JAZZ (partits USAP, manifestacions -Perpinyà (7 novembre), València (25 d'abril o 9 d'octubre), Barcelona (11 setembre), partits de la Selecció Catalana, acampades (Arbúcies, Carrascar) i concerts o mobilitzacions, procurarem que els viatges siguin el més profitosos i enriquidors (culturalment parlant, clar) per la qual cosa, aquelles persones l'actitud de les quals no s'avingui amb aquesta idea, quedaran vetades a poder-hi participar.

AUTOCAR DE L'ANOIA "JOSEP de la TRINXERIA"

Viatges com aquest fan que la nostra consciència nacional deixi de ser un sentiment abstracte i esdevingui el resultat d'una experiència concreta, d'una estimació per uns paisatges i uns pobles que hem vist, i per unes persones amb qui hem estat i parlat.

*"Bon viatge pels guerrers, que al seu poble són fidels".
Itaca- Lluís Llach.*

Igual que a les guerres es posaven noms als batallons en funció de les seves afinitats ideològiques (recordem la columna Durruti, la columna Macià-Companys...) hem agafat el costum d'anar batejant també els autocars que anem organitzant amb els noms dels nostres patriotes, amb el doble objectiu de donar-los a conèixer i de tenir-los presents. Així, aquest autocar podríem haver-lo anomenat Guifré el Pelós, però per la vinculació amb els fets de la resistència catalana a l'ocupació francesa, hem triat el d'Josep de la Trinxeria, en record a aquest intrèpid angelet de la terra.

Guia in-formativa de viatge
Guia in-formativa de viatge

UNA MICA D'HISTÒRIA.

Parlar dels orígens de la Catalunya Nord és parlar dels orígens de Catalunya, ja que de fet era un territori de la Catalunya vella. Amb la unió dels comtats catalans que formaran Catalunya, hi trobem també els territoris del Conflent i la Cerdanya. El Rosselló fou el darrer comtat a incorporar-se el 1172.

Els comtats de Rosselló, Conflent i Cerdanya, juntament amb les illes, formaren el regne de Mallorca. A partir del segle XV, hi hauran diversos intents d'ocupació francesa dels comtats catalans del nord, esdevenint el seu punt culminant amb la guerra dels Segadors de l'any 1640, en què les classes populars i la classe política catalana es revolta militarment i políticament contra l'invasor castellà, i es declara una guerra de la qual finalment els catalans en resultaran perdedors.

EL TRACTAT DELS PIRINEUS

El Tractat dels Pirineus és l'acta que certifica la cessió a França dels territoris del Nord de Catalunya. Després de la guerra dels Segadors (1640), els catalans patiran una derrota que tindrà greus conseqüències.

El **7 de novembre de 1659** és signa el Tractat dels Pirineus entre les monarquies francesa i espanyola, que posa fi a la guerra, amb la cessió per part de la corona espanyola dels comtats del Rosselló (Conflent, Capcir i Vallespir) i la meitat de la Cerdanya, com a resposta per l'aixecament català de 1640. Tot i això, aquest pacte entre les monarquies francesa i espanyola violava les lleis i Constitucions catalanes que havia jurat respectar el monarca espanyol Felip IV. Aquesta amputació d'una part important del territori natural de Catalunya suposà una pèrdua de recursos econòmics i un retrocés del català en la Catalunya que va romandre sota mans franceses.

LES CONSEQÜÈNCIES DEL TRACTAT DELS PIRINEUS

Els catalans no acceptaren el Tractat dels Pirineus, perquè es sentien catalans germans dels catalans de l'altra banda dels Pirineus i no francesos. A més, tenien nombrosos llaços familiars amb veïns de localitats de l'altra banda del Pirineu i no volien perdre els trets que els identificaven com a catalans, com la llengua, la cultura i les tradicions. Ningú volia pagar als francesos l'impost sobre la sal, ja que Prats de Molló, com la majoria de pobles nordcatalans, havia gaudit del privilegi de la lliure circulació de la sal, molt necessària per la subsistència dels seus ramats. Malgrat les promeses de Lluís XIV de respectar la *particularitat catalana* després de la pau dels Pirineus, els habitants del Vallespir i del Rosselló patiren nombroses vexacions. S'imposà l'obligació de parlar i escriure en francès i la prohibició del català a l'escola, a més de gravar amb un impost la sal, anomenat la gabella.

Aviat les presons s'ompliren d'homes i dones acusats de fer contraban amb la sal. Fou llavors quan començà l'aixecament popular dels Angelets de la Terra.

SABEU QUI VA SER... JOSEP DE LA TRINXERIA?

En Josep de la Trinxeria va ser un guerriller i militar, fill de Prats de Molló, que va liderar la resistència nordcatalana contra l'ocupació francesa dels comtats del Vallespir i la Cerdanya.

En Josep va néixer a la vila de Prats de Molló (Vallespir) al 1630. Exercia d'empleat dins una manufactura de teixit de llana. Era molt coratjós i li agradava l'aventura.

Després del **tractat dels Pirineus (1659)**, Lluís XIV (rei de França) imposà la gabella, que era una impost sobre la sal. Aquest impost havia estat abolit per les corts catalanes l'any 1238, però que degut a les conseqüències del tractat (pel qual el Rosselló, el Capcir i part de la Cerdanya eren amputades de Catalunya i passaven a domini francès), Lluís XIV, va voler restablir-lo, atemptant contra els privilegis històrics dels catalans. A més, dit impost impedia el comerç de sal amb el Principat.

L'any 1660, en Josep decidí organitzar una guerrilla de resistència a l'ocupació francesa arran d'un incident ocorregut a casa seva. Conta la història que agents del rei trobaren a casa seva sal que no havia pagat la gabella, i ell, davant aquesta acusació, decidí agafar el trabuc i refugiar-se a la muntanya per tal de rebel·lar-se contra la vulneració dels seus drets. Amb l'ajut de tot un regiment (anomenat Els Angelets de la Terra), va dirigir amb èxit la resistència catalana.

Va obtenir victòries sonades a Prats de Molló, Arles i Ceret contra el que fou el seu més gran enemic, en Francesc de Sagarra, renegat al servei de França. També va alliberar diversos guerrillers que varen ser fets presoners al "Fort Lagarde", com el seu gran amic, l'hereu Just de Vallestavia, prenent com a ostatges la muller i els nens del governador.

Josep de la Trinxeria no fou mai capturat, però hagué de fugir del Vallespir degut a la pressió d'un exèrcit de més de 4000 homes. Finalment, s'establí a Olot, des d'on continuà la lluita per la llibertat del seu poble fins a la seva mort, l'any 1689. En honor seu, la plaça principal de la vila de Prats de Molló duu el seu nom.

LA REVOLTA DELS ANGELETS DE LA TERRA.

Els Angelets (o Miquelets) eren guerrillers que portaven una barretina roja, un gec curt adornat de passamaneries grogues. Els panxells protegits per polaines de moltonina i caminaven amb espadenyes destapades (anomenades vigatanes), que els permetien ésser més lleugers i silenciosos. Al cinturó hi penjaven pistoles, punyals i fins i tot un rosari. Cada guerriller disposava, a més, d'un trabuc o escopeta.

El nom de Miquelets provenia d'una tropa de guerrillers del segle XV, comandada també per un home de Prats de Molló, que estava sota la protecció de l'arcàngel Sant Miquel. També es diu que el nom d'Angelets pot venir per les aparicions sorpresa que feien en qualsevol lloc, degut al seu gran coneixement del territori.

Els Angelets actuaren entre 1660 i 1675 contra els agents de la gabella i contra les tropes franceses. El seu crit era "*Visca la terra!*" i a més de Josep de la Trinxeria, tenien com a lloctinents en Damià Noell i Joan Miquel Mestre (l'hereu Just).

El governador de la província del Rosselló, en Francesc de Segarra (un català renegat) durà a terme una forta però ineficaç repressió. A Arles, Segarra envià més de 1000 homes que foren vençuts, ja que els Angelets els sorprengueren en una emboscada. Finalment, Segarra es rendí i Trinxeria demanà l'abolició de la gabella i el restabliment de franquícies. En Segarra acceptà, però tenint la intenció de no respectar la paraula (d'aquí ve la sentència: "Ja no seria bon Francès, si tenia lo promès").

Al 1669, i davant l'incompliment de les promeses de Segarra, hi ha una revolta generalitzada al Vallespir. Després de l'alliberament de l'hereu Just i de la presa de la dona i els nens del governador com a ostatges, els angelets foren durament perseguits i obligats a fugir cap a l'altra banda de la frontera. Molts pobles seran saquejats i cremats, i molts col·laboradors dels Angelets seran empresonats i condemnats a mort. Els Angelets assassinen a diversos guardes de la sal, i el 27 de febrer de 1670, davant la revolta general del Vallespir (amb Ceret i Arles com a conquestes) executen al batlle de Ceret.

Al 1670, Ceret es revolta, però l'exèrcit aprofita el cansament de la població i la misèria que pateixen els pagesos i finalment entren a Prats de Molló. L'exèrcit s'apodera de la ciutat, exercint una duríssima repressió, enderrocant la casa d'en Trinxeria i els seus companys condemnats a mort. Quan es fa evident el perill d'una insurrecció general de les terres recentment annexades, els francesos llançaran una expedició per acabar amb els Angelets. Aquest seran vençuts definitivament el cinc de maig de 1670 en la batalla del Coll de la Regina.

Trinxeria i els seus Angelets seran sempre recordats per a la gent de Prats com "els darrers defensors de les llibertats catalanes burlades pel poder central francès, per l'absolutisme i el menyspreu sense vergonya de la paraula donada".

EL CATALÀ AL NORD DE CATALUNYA

La llengua catalana, tot i ser la llengua natural de Perpinyà i el Rosselló, a partir del segle XVII es veu perseguida de manera constant i sistemàtica, malgrat que això no ha aconseguit fer desaparèixer el català.

Lluís XIV, després de l'annexió dels comtats del nord de Catalunya, va jurar respectar els usos, els privilegis i les lleis pròpies del Rosselló, el Conflent i la Cerdanya. Tot i això, quaranta anys més tard del Tractat dels Pirineus, va emetre un edicte pel qual es prohibia l'ús de la llengua catalana. Era el **2 d'abril del 1700**. Era l'acta que certificava l'inici de la persecució de la llengua catalana, amb l'objectiu d'eliminar-la.

De totes maneres, moltes famílies de la noblesa i la burgesia, aviat s'adonaren de la necessitat d'anar cap al francès, degut al prestigi que tenia aquesta llengua en la cort i en els usos formals. El rei va prohibir enviar els fills de nobles i burgesos a escoles i universitats del Principat, així com va iniciar una neteja ètnica entre els capellans catalans. Els revolucionaris francesos del 1789 també s'adonen que cal eliminar tot allò que no era genuïnament francès. Des d'aleshores, l'intent d'eliminació del català (sobretot de les escoles) ha sigut una constant.

REPRODUCCIÓ DE L'EDICTE
PUBLICAT PER LLUÍS XIV QUE
PROHIBIA EL CATALÀ.

SITUACIÓ ACTUAL DE LA LLENGUA

Segons dades recents, sols un 16% de joves nordcatalans afirma saber parlar la nostra llengua. De fet, és el mateix nombre de joves d'alumnes que estudien actualment català (que no en català).

L'Estat francès, un dels més centralistes i jacobinis del món, ha usat tots els mitjans al seu abast per acabar amb les minories nacionals i lingüístiques dins el seu domini, i això ha fet recular el català. És a dir, que aquest estancament no és degut tan sols a l'enlluernament cultural per allò francès sinó que és resultat d'una acció premeditada d'eliminació i menyspreu de tot allò que no sigui francès. El lema "*parlez français, soyez propres*" (parleu francès, sigueu nets) escrit a les aules era el símbol de la "*democràcia*" de la república francesa., que prohibia parlar en català a l'escola.

Molts pares varen de deixar de parlar en català als seus fills perquè aquesta era considerada una llengua de pagesos i gitanos. De fet, la majoria de la població mirava amb admiració cap a París, símbol del progrés i la "llibertat" i, per tant, renunciava a les seves arrels. Tot i això, les terres nord-catalanes tornen als seus orígens i en l'actualitat sembla que tornen a revifar els projectes culturals i cívics que miren cap al sud (ja siguin els Casals Jaume I, el Correllengua,...). Projectes com La Bressola o l'escola Arrels han mantingut viva la llengua catalana al Rosselló i han esdevingut fonamentals per a l'ensenyament i extensió del català.

CARACTERÍSTIQUES PRINCIPALS DEL CATALÀ NORD-ORIENTAL

(Quadre extret de CAT, llengua i societat dels Països Catalans de Pere Mayans i Núria Montés. La Busca)

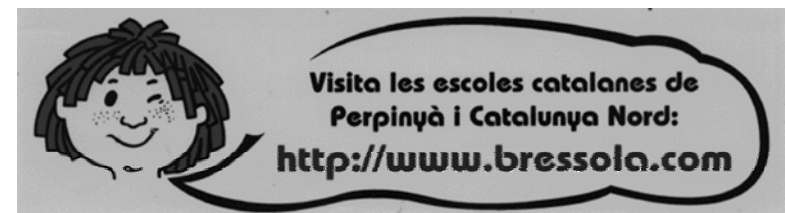
ENTITATS DE DEFENSA i PROMOCIÓ DEL CATALÀ.

LA FEDERACIÓ EN DEFENSA DE LA LLENGUA I CULTURA CATALANES. Va néixer l'any 1976 amb l'objectiu de reivindicar el respecte a la llengua i cultura catalanes, sobretot per part de les autoritats franceses. De fet, es tracta d'una coordinació d'entitats que s'uneixen per a defensar la llengua i la cultura autòctona del nord de Catalunya. Per primera vegada, s'ha aconseguit la defensa al carrer de manera massiva en manifestacions i actes multitudinaris destinats a conscienciar la població sobre la importància de la defensa i ús del català.

ARRELS. L'any 1981 es va crear l'Associació ARRELS, amb l'objectiu generals de contribuir a la recuperació lingüística i cultural de la Catalunya Nord. Per a aquest objectiu, es proposava la creació d'una escola i d'una ràdio. Arrels va ser la primera escola catalana únicament maternal i primària. L'escola ha subsistit gràcies a les quotes dels pares, la col·laboració de l'Ajuntament de Perpinyà i d'altres ajudes públiques, que sovint eren condicionades a la implantació d'un model de bilingüisme francès-català a la fi de l'educació. Les relacions amb l'administració han estat difícils i sovint les ajudes públiques han estat donades amb comptagotes. A més, el paper d'Arrels (i la Bressola) és importantíssim en l'ensenyament, ja que constitueix l'únic projecte d'ensenyament català en uns programes educatius on el català és ignorat.

LA BRESSOLA. L'any 1976 es creava l'associació la Bressola i s'obria la primera escola La Bressola, amb el propòsit d'educar en català als infants de la Catalunya Nord, dret que el govern francès no respecta. Va començar amb uns quants alumnes i, amb l'ajuda de tothom, ha anat augmentant fins arribar als centres de Perpinyà (sant Galdric i el Vernet), Nyils, Prada, El Soler, Sant Esteve del Monestir i Câldegues. Les escoles Bressola han passat per greus dificultats econòmiques, que han intentat pal·liar amb ajuts privats, amb festivals musicals, i també a través de l'associació Amics de la Bressola, que és una organització de suport moral i econòmic a la important tasca que duen aquestes escoles en el territori nordcatalà.

COMTE GUIFRÉ és l'únic centre d'ensenyament secundari nord-català. És una iniciativa que permet continuar la tasca d'ensenyament català i en català iniciada per les escoles primàries, i que ofereix la possibilitat de consolidar la llengua entre els més joves. Malgrat això, al centre Comte Guifré se li han negat les ajudes en conveni que l'Estat té amb totes les escoles associatives i en l'actualitat sobreviu amb l'ajut de particulars.

QUÈ VEURE A PERPINYÀ?

Perpinyà és una de les ciutats més importants de la Catalunya medieval, i per això cal visitar els carrers de la part vella. No podem deixar de veure:

- **L'ajuntament.** Començat al segle XII, és una de les mostres més representatives de l'arquitectura del Rosselló, amb la utilització de còdols i cairons. Al mig del pati, hi ha l'escultura d'Aristides Maillol, *La Mediterrània*.
- **Catedral de Sant Joan.** D'estil gòtic català, cal veure-hi el claustre-cementiri, el més gran d'Europa, que ha estat restaurat fa poc.
- **Palau dels Reis de Mallorca.** Situat al Puig de la Vila, data del segle XIII. És un dels miradors més preciosos que té la ciutat.
- **El Castellet.** Antic edifici de defensa, avui en dia acull la Casa Pairal (museu de la vida rural nord-catalana). Durant els anys del franquisme, el fet que onegés la senyera damunt el Castellet significava per a molts catalans del sud un símbol de llibertat, llibertat que d'altra banda no existia per a la llengua a l'Estat francès.

Altres llocs interessants per visitar:

- **La llibreria catalana.** Situada al número 7 de la Plaça Joan Payra, trobareu tot el que vulgueu sobre la realitat nord-catalana, des de llibres fins a revistes, passant per discos o pamflets polítics.
- **El Centre de Documentació i d'Animació de la Cultura Catalana.** Amb biblioteca, videoteca i centre de documentació (Avinguda de Gran Bretanya, 42).
- **El Barri de Sant Jaume.** Barri de predomini gitano, és un dels barris on podem sentir més viva la llengua catalana, ja que ha esdevingut la llengua de col·loquial d'aquests. Darrerament, l'impacte de la immigració magribina ha transformat el barri.
- **Associació Arrels.** Situada al carrer de la Moneda 13 bis, és la seu de l'emissora Ràdio Arrels. Als baixos de l'edifici es troba el Centre Cultural Català
- **La botiga de l'USAP.** Situada al carrer Mailly, 38 podreu trobar-hi tots allò referent a aquest equip de rugby (samarretes, vestimenta oficial, pilotes, gorres...) però cal que prepareu la cartera, degut a l'alt cost d'aquest articles.

Informació extreta del llibre, Redescobrim els Països Catalans de Pere Mayans i Núria Montés (Barcelona, 1995, Oikos-Tau)

EL CENTRE DE CULTURA CATALANA DE PERPINYÀ-CASAL JAUME I

El Centre de Cultura Catalana de Perpinyà és un històric casal de defensa de la llengua i la cultura catalana. Les inquietuds culturals i socials dels seus fundadors va fer que aquest centre esdevingués un punt de referència de tot el moviment cultural catalanista a la Catalunya Nord. La seva cabdal tasca cultural els ha portat a ser considerats un dels nuclis més actius de defensa de la catalanitat de les terres del nord de Catalunya i, recentment, aquesta fidelitat s'ha vist recompensada en l'entrada del centre en la xarxa de Casals Jaume I (impulsada per Acció Cultural del País Valencià) com a Casal Jaume I de Perpinyà. Realitzen activitats periòdiques que van des de xerrades, conferències, presentacions de llibres, cursets, tallers, excursions... i d'altres activitats. El Casal compta amb un grup de joves, l'Agassalla que ha esdevingut el punt de referència dels joves de la ciutat. Va iniciar la seva tasca amb un concert en què participà el grup del Principat OpcióK-95.

El Casal d'Arrià va ser el primer Casal Jaume I inaugurat en terres nord-catalanes. Situat a la població de Rià, bressol de Catalunya (va ser la ciutat natal de Guifré el Pelós), el casal va ser obert el 20 de maig de l'any 2000 i aglutina bona part del moviment cívic i cultural català de la ciutat i comarca.

AIRE NOU DE BAÓ.

Aquesta és un activa associació cultural nord-catalana, que té com a objectius la defensa i promoció de la cultura popular catalana. Formen part d'aquesta associació els **Castellers del Riberal**, colla casteller pionera a la Catalunya Nord, que compta amb una important trajectòria de participació en les diades castelleres del sud, com la seva presència en les Festes Decenals de la Candela de Valls de l'any 2001. També compten amb un actiu **grup de Diables i Bruixes**, disposat a omplir de foc les festes locals i nacionals (com Sant Joan), a més de participar en diversos correfocs i exhibicions arreu de les comarques nord-catalanes. L'associació també organitza el **Campionat de Truc dels Països Catalans**, (en col·laboració amb el Centre Cultural Català-Casal Jaume I de Perpinyà) així com d'altres activitats lúdiques, culturals i gastronòmiques. L'Aire Nou de Baó és una de les associacions punteres de la Catalunya Nord, degut al gran nombre de gent que aplega, a la seva intensa tasca lúdica i cultural i també pel seu paper aglutinant del jovent compromès culturalment

Jacobinisme: Ideologia pròpia dels jacobins, que eren membres d'una associació política radical de la revolució francesa. Per extensió, republicà demòcrata radical, que propugna un govern fortament centralitzat.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

Els mitjans de comunicació al nord de Catalunya no són tampoc motiu per a l'esperança. *L'indépendant*, és el principal diari local i comarcal, però és profundament provincial i molts assenyalen també el seu tarannà covard. A més, és un diari que refusa publicitat en català, no per manca de comprensió dels seus lectors, sinó per la seva essència jacobina i és un dels principals agents de descatalanització de la societat

L'anticatalanisme és també el tret compartit de diaris com el *Midi-libre* (una mena d'ABC a la francesa) i el *Travailleur Catalan* (setmanari comunista però patriota francès). D'aquest tarannà se n'escapen però publicacions com *La Semaine du Roussillon* (creat al 1994 i amb un fort component de periodisme d'investigació dels escàndols del clientelisme local).

Menció a part mereixen dues altres publicacions. Un és **El Punt-Catalunya Nord**, actualment una de les peces més importants del periodisme nord-català. Es tracta d'una edició especial del diari *El Punt*, amb unes pàgines dedicades exclusivament al nord de Catalunya.

Una de les altres publicacions destacades és **El Fiçó**. Es tracta d'una revista mensual satírica, que compta ja amb més d'un centenar de números al carrer. És, com ells s'autoanomenen, "*el picant de l'actualitat Nord-Catalana*", i està escrita íntegrament en català. Escomet contra tots els cacics locals des d'una perspectiva catalanista radical i d'esquerres. S'ha convertit en una pedra a la sabata dels dirigents polítics de les comarques nord-catalanes, a més d'exercir d'instrument de denúncia de les injustícies culturals, socials, polítiques o lingüístiques que es donen a la Catalunya Nord.

Un altre projecte que mereix ser tractat a part és **Ràdio Arrels**. Impulsada per l'associació Arrels, es tracta d'una ràdio que va començar a emetre ara fa 20 anys (al 1981). El seu objectiu era fer país i intentar que el país s'escoltés a ell mateix. I amb aquest objectiu es va consolidar com a mitjà de comunicació únicament i exclusivament en català les 24 hores del dia. Al Rosselló Podeu sintonitzar-la a la freqüència 95.0. La població d'aquestes comarques pot connectar també amb TV3, Canal 33 i les televisions públiques espanyoles.

L'USAP: LA FORÇA DEL RUGBI.

La **Unió eSportiva Arlequins de Perpinyà (USAP)** és l'equip de rugbi de Perpinyà, el club bandera de la regió del nord de Catalunya. L'equip juga a l'estadi Aime Giral de Perpinyà, però l'USAP és quelcom més que un equip de rugbi, és un fenomen social (si fa no fa com el FC Barcelona al sud).

Si bé fa uns anys es tractava d'un equip modest, les gestes de l'USAP han fet d'aquest equip un dels fenòmens més interessants de l'esport de les darreries del segle XX. La passió pel rugbi a la Catalunya Nord no és nova, però si que hem de tenir en compte que arribar a la final del campionat francès ha popularitzat enormement aquest equip.

Els seguidors de l'USAP són fidels i apassionats. Solen celebrar les gestes de l'equip tot fent onejar banderes catalanes al voltant del peu del Castellet. *La Santa Espina* o *L'estaca* són dos dels himnes que solen corejar els aficionats de l'USAP durant els partits, a més de cançons com *Els hi fotrem* de Jordi Barre. Les caravanes de cotxes que es dirigeixen als partits o bé les cares pintades amb els colors de la bandera catalana (i de l'USAP) són fets rituals que es repeteixen partit rera partit.

L'USAP és la recuperació de l'orgull català, de l'expressió de la catalanitat desacomplexada de molts (que no de tots) ciutadans de les terres nordcatalanes. Com diu un dels seus lemes: "*Orgullosos de ser catalans*".

ELS HI FOTREM (Jordi Barre)

Els hi fotrem, els hi fotrem,
una fart de jacos.

Els hi farem, els hi farem,
rossegar les mastagueres.

Els hi fotrem, ziou
els hi fotrem, zaou,
els hi fotrem, ziou, zaou,
sul cul.

La, la, la, la...

El tres quarts que tenen delit,
passaran com un llucet,
i davant que són pas palpalloques,
els hi quitxaran el turró
(tourou).

Els hi fotrem...

Tot un poble d'una sola veu,
cridarà ben fort: ollada!
Aixecant ben alt la seva bandera
per la glòria catalana.

Els hi fotrem....

Canço extreta del mini CD
"*Despleguem les banderes*" de
Jordi Barre, editat l'any 1999
per **Cantem**

LA LLUITA POLÍTICA

A Catalunya Nord, el panorama polític és d'allò més complex. Històricament, el moviment catalanista contemporani arrenca als anys seixanta, on hi ha un creixent procés de presa de conscienciació i d'organització política per treballar per l'alliberament nacional i la catalanitat del territori. Sobretot a partir del GREC (Grup Rossellonès d'Estudis Catalans), sorgeix un nucli actiu d'estudiants i intel·lectuals. Més endavant, experiències com el CREA (Comitè Rossellonès d'Estudis i d'Animació) permetran la creació del La Falç, revista degana de l'independentisme nordcatalà. L'Esquerra Catalana dels Treballadors serà el primer intent de bastir un partit polític d'esquerres amb l'objectiu de l'alliberament nacional i la unitat dels Països Catalans i duran a terme una tasca activa de reivindicació i acció (alguns dels seus membres més destacats seran Miquel Mayol i Pere lu-Baron). Mentrestant, la Catalunya Nord es converteix en territori de refugi dels militants antifranquistes del sud.

L'independentisme a la Catalunya Nord sofrirà diverses transformacions, amb la implantació d'organitzacions com Independentistes dels Països Catalans (IPC), Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN) o Moviment de Defensa de la Terra (MDT). A més, els territoris del nord de Catalunya continuen acoïnt destacats militants independentistes represaliats per la seva vinculació amb Terra Lliure, molts dels quals encara avui hi viuen.

LA SITUACIÓ POLÍTICA ACTUAL

La política nord-catalana és enrevesada, i la majoria de polítics tenen com a denominador comú un fort jacobinisme i centralisme. L'exemple més clar d'això el trobem en l'ex-prefecte a la Catalunya Nord (una mena de delegat del govern, a l'estil de la Valdecasas), en Bernat Bonnet. Aquest "personatge" va ser un autèntic instigador de l'anticatalanisme, perseguint a tort i a dret tota expressió de catalanitat i constituint un veritable fuet per als moviments socials i culturals catalanistes. En Bonnet, però, fou destituït per anar a exercir al seu càrrec a Còrsega, substituint l'anterior prefecte que va morir víctima d'un atemptat de Front d'Alliberament Nacional Cors, després d'haver participat en obscures maniobres de finançament del terrorisme d'Estat contra els independentistes corsos.

Unitat Catalana i el Partit per Catalunya són dues de les experiències polítiques actuals del regionalisme catalanista. Units recentment en el Bloc Català, aquests partits no són més que un apèndix i una mala còpia del pujolisme. Un altre pol polític a la Catalunya Nord és el representat per ERC, que ha aconseguit situar a un històric militant nord-català com en Miquel

Mayol al Parlament Europeu d'Estrasburg i ha assolit en les darreres eleccions municipals dues regidories.

Informació extreta del llibre La USAP de Perpinyà, la força del rugbi català, Barcelona, 1998, Thassàlia.

CONSELLS.

A la Manifestació, per donar una imatge de força i seriositat.

Els eslògans, a part de ser clars i contundents, han de ser acuradament triats en cada mobilització, ja que són eficaces (de cara la gent no conscienciada) en la mesura del seu encert. Hem de ser conscients que la realitat nord-catalana és molt diferent a la que podem trobar en les convocatòries o mobilitzacions del sud i per això cal deixar que siguin els mateixos convocants de la manifestació els que marquin les consignes a cridar. En tot cas, us adjuntem una sèrie de consignes facilitades per l'organització per tal d'unificar els criteris de la manifestació i respectar la difícil tasca que duen a terme els patriotes nord-catalans.

Cal evitar eslògans contraproductius, que no responen a la convocatòria (per cridar segons què, val més callar: gora eta i d'altres...) o que poden provocar un sensació de rebuig o de marginalitat política d'aquells qui l'emeten.

Després de començar la manifestació fins que es desconvoca públicament, hi ha uns organitzadors que s'han de "menjar" qualsevol incident. Per tant, cal disciplina, saber comportar-se i respectar els responsables del servei d'ordre. Si convé, cal aïllar i expulsar als possibles provocadors, evitant també actituds fantasmes (per exemple, portar la cara tapada sense cap necessitat) que només provoquen una reacció de rebuig (on no trobeu llastimós el que passa als partits de la selecció catalana, per posar un exemple?). Tampoc no cal anar beguts a la mani. Ja tindrem temps de fer gresca al concert.

Alerta també en deixar-ho tot empastifat d'adhesius i pintades. Qui tingui ganes de pintar, que es posi d'acord amb la gent del Nord i es comprometi a passar un cap de setmana pintant murals, que segur que serà més productiu.

Per a que us adoneu de la importància de tots aquest consells, us adjuntem un article, extret de la publicació **El Fiçó**. Aquest fa referència a la manifestació de l'any passat i denuncia la crònica de *L'indépendant* que, per desprestigiar la manifestació, la considera únicament un "desembarcament" de catalans del sud, i només hi compten la participació d'una cinquantena de persones del Nord.

50: la prova per 9.

"13 autobusos del Sud, a 40 persones per autobús, ens fa 520 manifestants. Hi cal afegir uns 40 cotxes particulars, amb una mitjana de 4 persones per cotxe, el que fa uns 160 manifestants. Posem encara -per arrodonir la cosa!- que n'hi hagi hagut una vintena que hagin vingut a peus, i arribem a 700 manifestants sud catalans. Bé; els comptes (sempre a la baixa i doncs per sota de la realitat) de la policia i dels R.G. indiquen una participació de 1500 persones. Acceptem-ho, i ens queden 800 manifestants que venien de qui sap on, ja que la Cacanas ella n'ha comptat 50 de la plana!"

CONSIGNES

NO PERDEM EL NORD: SEM CATALANS!!

**NO VOLEM SER UNA REGIÓ DE FRANÇA
NO VOLEM SER UN PAÍS OCUPAT,
VOLEM, VOLEM, VOLEM LA INDEPENDÈNCIA
VOLEM, VOLEM, VOLEM PAÏSOS CATALANS!!
UNA TERRA, UNA LLENGUA, UNA NACIÓ!!**

D'ACORD, D'ACORD PEL CATALÀ!!

VOLEM UN ESTATUT PEL CATALÀ!!

EL CATALÀ, LLENGUA OFICIAL!!

**LLUITEM CONTRA ELS HEREUS
DEL TRACTAT DELS PIRINEUS!!**

PERPINYÀ ÉS CATALUNYA!!

PERPINYÀ PARLA CATALÀ!!

**COMTE GUIFRÉ, ESCOLA SECUNDÀRIA,
EN CATALÀ TAMBÉ!!**

